ИНҖИЛ

ИЗГЕ КИТАПНЫ ТӘРҖЕМӘ ИТҮ ИНСТИТУТЫ
2001

Tatar

– Синең әниең белән энеләрең тышта басып торалар. Алар Синең белән сөйләшергә телиләр.
48 Гайсә исә бу кешегә җавап бирде:
– Кем Минем анам һәм кем туганнарым?
49 Һәм кулы белән шәкертләренә күрсәтеп:
– Менә Минем анам һәм туганнарым! – диде. – 50 Чөнки Күктәге Атамның ихтыярын үтәүче кеше Миңа ир туганым да, кыз туганым да, анам да була.

Чәчүче хакында гыйбрәтле хикәя

13 1 Гайсә шул көнне өйдән чыкты һәм диңгез ярына барып
утырды. 2 Аның тирәсенә күп халык җыелды. Шунлык-
тан Ана көймәгә утырырга туры килде, ә бөтен халык
яр буенда басып торды. 3 Һәм Гайсә гыйбрәтле хикәяләр аша
аларга күп нәрсә хакында сөйләде:
– Менә, чәчүче чәчәргә чыккан. 4 Ул чәчкәндә орлыкларның
бер өлеше юл буена төшкән. Кошлар очып килеп, аларны чүп-
ләп бетергән. 5 Икенче бер өлеше туфрагы аз булган ташлы
урынга төшкән. Тирән ятмаганга күрә, алар тиз шытып чыккан-
нар. 6 Ә инде кояш чыгып кыздыргач, тамырлары булмаганлык-
тан, үсентеләр шинеп төшкәннәр. 7 Орлыкларның башкалары
күгәнлеккә төшкән. Күгән куаклары үсеп, аларны басып кит-
кән. 8 Ә башка орлыклар исә уңдырышлы җиргә төшкән һәм
йөзләтә, алтмышлата, утызлата уңыш биргән. 9 Колаклары бул-
ганнар – ишетсеннәр!
10 Шәкертләре Аның янына килеп, сорадылар:
– Син ни өчен халык белән кинаяле хикәяләр кулланып сөйләшәсең?
11 – Сезгә Күкләр Патшалыгының серләрен белү бирелгән, ә
аларга бирелмәгән, – диде Ул. – 12 Кемнең бар, шуңа бирелер
һәм аңарда артыгы белән булыр. Ә кемнең юк, аңардан булга-
ны да тартып алыныр. 13 Менә шуңа күрә Мин аларга кинаяле
хикәяләр кулланып сөйлим: алар бит карыйлар, әмма күрми-
ләр, тыңлыйлар, әмма ишетмиләр һәм төшенмиләр. 14 Шулай
Ишагыйянең пәйгамбәрлек сүзләре аларда тормышка ашты:

«Тыңлап-тыңлап та, аңламассыз,
Карап-карап та, күрмәссез.
15 Чөнки бу халыкның йөрәген май баскан.
Көчкә генә ишетә колаклар,
Күзләрен дә алар йомганнар.
Әгәр шулай булмаса,
Күзләре белән күрерләр,
Колаклары белән ишетерләр иде.

11 Тәхет, җан'иаләре һәм аксакаллар әйләнәсендә күп фәрештәләрне күрдем һәм аларның тавышын ишеттем. Аларның саны йөзләрчә миллион һәм дистәләрчә меңнәр иде. 12 Алар:

«Суелган Бәрән кодрәт,
байлык, тирән гакыл,
куәт, хөрмәт, дан
Һәм мактау алырга лаеклы», –
дип көчле тавыш белән әйтә иделәр.

13 Күктә һәм җирдә, җир астында һәм диңгездә һәммә яратылган затның һәм анда булган һәммә нәрсәнең:

«Тәхеттә Утыручыга
һәм Бәрәнгә мәңге-мәңге мактау,
хөрмәт, дан һәм кодрәт булсын», –
дип әйтүләрен ишеттем. 14 Дүрт җан иясе: «Амин», – дип әйтә иделәр, һәм аксакаллар йөзтүбән капланып сәҗдә кыла иделәр.

Бәрән алты мөһерне кубара

6 1 Аннары мин Бәрәннең мөһерләрнең берсен кубаруын күрдем, һәм җан ияләренең берсенең күк күкрәгәндәй тавыш белән: «Кил!» – дип әйтүен ишеттем. 2 Менә, мин ак ат күрдем; һәм кулына җәя тоткан җайдагына таҗ бирелде. Ул җайдак җиңүче булып, җиңү өчен чыкты.

3 Бәрән икенче мөһерне кубаргач, мин икенче җан иясенең: «Кил!» – дигәнен ишеттем. 4 Шуннан соң уттай җирән ат чыкты. Аның җайдагына, берсен-берсе үтерсеннәр өчен, барлык җиһанның тынычлыгын алырга вәкаләт бирелде. Һәм аңа зур кылыч бирелде.

5 Бәрән өченче мөһерне кубаргач, мин өченче җан иясенең: «Кил!» – дигән тавышын ишеттем. Һәм кара ат күрдем, ә аның өстендәге җайдак үз кулына үлчәү тоткан иде. 6 Җан ияләре арасыннан тавыш сыман чыккан авазны ишеттем: «Бер динарга бер савыт* бодай, бер динарга өч савыт арпа. Әмма зәйтүн агачларына һәм йөзем бакчаларына зыян китермә!»

7 Бәрән дүртенче мөһерне кубаргач, дүртенче җан иясенең: «Кил!» – дигән тавышын ишеттем. 8 Һәм аксыл төстәге атны күрдем. Аның өстендәге җайдакның исеме «Үлем», ә аның артыннан бөтен үлем патшалыгы килә иде. Аларга җиһанның

---

* 6:6 *Савыт* – сүзгә-сүз «хойникс», бер кешегә бер көн туклану өчен җитә торган күләм. Бу пәйгамбәрлектә кешенең бер көнлек хезмәт хакын тәшкил иткән бер динарга бары тик бер савыт бодай алып булачагы турында язылган.

белән бергә куярга дип, күп хуш исле сумала бирелде. [4]Менә
Аллаһы каршында фәрештә кулыннан ул изгеләрнең догалары
белән бергә хуш исле сумала төтене күтәрелде. [5]Фәрештә тө-
тәсләү савытын алды һәм аны, корбан китерү урынындагы ут
белән тутырып, җиргә ташлады. Шуннан соң, күк күкрәүләр,
дөмбердәгән тавышлар ишетелде, яшен яшьнәде, җир тетрәде.

Җиде фәрештәнең җиде быргысы

[6]Җиде быргысы булган җиде фәрештә быргы кычкыртырга
әзерләнде. [7]Беренчесе быргысын кычкыртты: кан катнаш боз
һәм ут хасил булды, һәм алар җиргә ыргытылды. Җирнең өчтән
бер өлеше, агачларның өчтән бер өлеше һәм бөтен яшел үлән
янып бетте.

[8]Менә икенче фәрештә быргысын кычкыртты: ут чорнаган
гаять зур тауга охшаулы нәрсәдер диңгезгә ыргытылды; диңгез-
нең өчтән бер өлеше канга әверелде. [9]Диңгездә яшәүче җан-
варларның өчтән бер өлеше һәлак булды. Корабларның да өчтән
бер өлеше һәлак ителде.

[10]Менә өченче фәрештә быргысын кычкыртты: елгаларның
өчтән бер өлешенә һәм чишмәләргә, яктырткыч кебек янып,
күктән зур йолдыз төште. [11]Ул йолдызның исеме – Әрем. Су-
ларның өчтән бер өлеше әрем сыман әче булды. Бу әче судан
кешеләрнең күбесе үлде.

[12]Менә дүртенче фәрештә быргысын кычкыртты: кояшның,
айның, йолдызларның өчтән бер өлешенә зарар килде, шун-
лыктан аларның яктылыкларының өчтән бер өлеше караңгы-
ланды. Шулай итеп, көн үзенең яктылыгының өчтән бер өлешен
югалтты, шулай ук төн дә.

[13]Шунда мин күктә, югарыда очып барган бөркетне күрдем.
Аның: «Калган өч фәрештә кычкыртачак быргы тавышы арка-
сында җирдә яшәүчеләргә кайгы, кайгы, кайгы!» – дип көчле
итеп кычкырганын ишеттем.

9 [1]Менә бишенче фәрештә быргысын кычкыртты. Һәм мин
күктән җиргә төшкән йолдызны күрдем. Аңа упкын* кое-
сының ачкычы бирелде. [2]Йолдыз упкын коесын ачып җи-
бәрде. Гаять зур мичтән чыккан төтен кебек коедан күтәрелгән
төтеннән кояш белән һава караңгыланды. [3]Төтеннән җиргә
саранчалар чыкты. Аларга, җирдәге чаяннарда булган кебек,
чагу сәләте бирелде. [4]Аларга җирдәге үләнгә, төрле яшеллеккә
һәм төрле агачка зыян китермәскә, фәкать маңгайлары Аллаһы

---

* 9:1 *Упкын* – шул чорда яшәүчеләр аңлавынча, явыз рухларны хө-
кем көненә кадәр ябып тоту урыны.

мөһере белән мөһерләнмәгән кешеләргә генә зарар китерергә
боерылды. [5]Аңа кешеләрне үтермәскә, бары тик биш ай буе
аларны газапларга хокук бирелде. Кешенең ул газаплары чаян
чаккандагы кебек. [6]Ул көннәрдә кешеләр үлем эзләрләр, лә-
кин аны тапмаслар; үләргә теләрләр, әмма үлем алардан качар.
[7]Саранчалар исә кыяфәте белән сугышка әзерләнгән атлар
кебек иде. Аларның башларында алтын таҗ сыман нәрсә бар, ә
йөзләре кешенеке сыман иде. [8]Чәчләре хатын-кызныкы сы-
ман, ә тешләре арысланныкы кебек иде. [9]Аларның өсләрендә
тимер көбә сыман күкрәкчәләре бар иде, ә канатларының та-
вышы сугышка ыргып чапкан атлы сугыш арбаларыннан чык-
кан тавыш кебек иде. [10]Аларның чаянныкы кебек койрыклары
һәм чаккычлары бар иде, һәм аларга шушы койрыклары белән
биш ай буе кешеләрне газапларга хак бирелде. [11]Саранчалар-
ның патшасы исә – упкын фәрештәсе; аның исеме яһүд телен-
дә «Абаддун», грек телендә «Аполлуон»*.
[12]Беренче кайгы үтте, менә аның артыннан тагын икесе килә!
[13]Менә алтынчы фәрештә быргысын кычкыртты, һәм мин
Аллаһы алдында торучы, хуш исле сумала яндыру өчен алтын-
нан ясалган изге өстәлнең дүрт мөгезеннән килгән тавышны
ишеттем. [14]Ул тавыш исә быргысы булган алтынчы фәрештәгә:
«Бөек Фөрат елгасы янында бәйләнгән дүрт фәрештәне азат
ит», – диде. [15]Һәм, кешеләрнең өчтән бер өлешен үтерер өчен,
бу сәгатькә, көнгә, айга һәм елга әзерләп тоткан фәрештәләр
азат ителделәр. [16]Атлы гаскәрнең саны ике йөз миллион иде.
Мин аларның санын ишеттем. [17]Күренештә атларны һәм җай-
дакларны мин болай итеп күрдем: җайдакларның күкрәкчәләре
уттай кызыл, куе зәңгәр һәм күкерт кебек саргылт төстә иде-
ләр. Атларның башлары арыслан башы сыман, авызларыннан
исә ут, төтен һәм күкерт бөркелеп тора иде. [18]Кешеләрнең өч-
тән бер өлеше шушы өч бәла-казадан: атларның авызыннан
чыккан уттан, төтеннән һәм күкерттән үтерелде. [19]Чөнки ат-
ларның көче авызларында һәм койрыкларында; аларның кой-
рыклары елан сыман һәм башлы иде. Шул башлары белән алар
кешеләрне чагалар иде.
[20]Бу бәла-казадан үлми калган кешеләр исә кылган гамәллә-
реннән тәүбә итмәделәр. Алар җеннәргә һәм күрә, ишетә,
йөри алмаган алтын, көмеш, бронза, таш һәм агач потларга
табынуларыннан ваз кичмәделәр. [21]Бу кешеләр үзләренең үте-
рүләреннән, сихерләүләреннән, фәхешлекләреннән, урлашула-
рыннан тәүбә итмәделәр.

---

* 9:11 *Абаддун, Аполлуон* – «Җимеручe» мәгънәсендә.